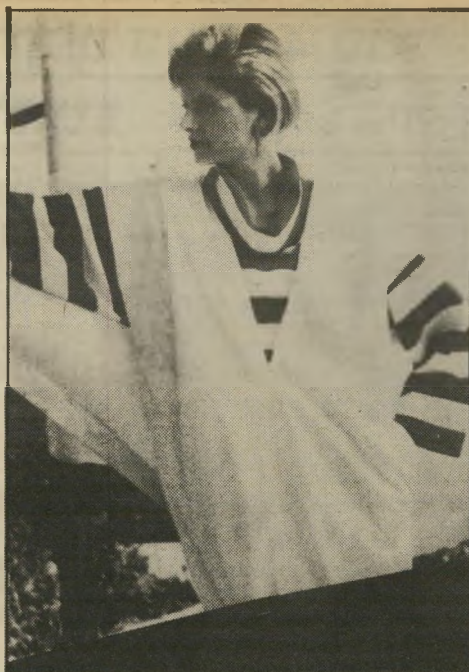

שימלת פלא

עכשיו תחזיקו טוביטוב את הכיסאות שלכם. אולי אפילו תקחו איזה וליום קטן להרגעה. טוב, אני יודעת שזה לא הגיוני וזה לא יכול להיות, אבל אני מעולם לא הבטחתי לכם גן של שושן נים. להיפך. יש לכם שלושה ניהושים מה אני לובשת ברגע זה. לא! לא קניתי שימלה חדשה. אני פשוט תפרתי שימלה בעצמי. כמה התעלפו? לקום, להרטיב את הראש, ולעשות חיפוש בבית, אולי יש חתיכת-כר, כי אנחנו הולכים ממש עכשיו לתפור לכל אחת מכן שימלה משגעת. המידות הן לאשה בגודל ממוצע, משהו כמו נניח 1.65 מטר גובה ומישקל בהתאם.

בבקשה: המיצרקים הדרושים: שתי חתיכות כר מלבניות שוות — כל חתיכה באורך 2.30 מטר וברוחב של 33 סנטימטר — מחט, חוט וחברה היודעת לתפור קווים ישרים במכונת-תפירה.

משכיבים את שתי החתיכות-הכר האחת על השניה, כשהצה הימני אחד כלפי השני. מתחילים לתפור במרחק סנטימטר וחצי מהקצה, כדי להצמיד את שתי החתיכות-הכר. תופרים 85 סנטימטר, עושים הפסקה של 60 סנטימטר (זה פתח הצוואר) ושוב תופרים 85 סנטימטר. עכשיו יש לכם חתיכת-כר גדולה, שאתם יכולים ללבוש על הראש, וכל מה שצריך לעשות זה לתפור בצדדים ולהשאיר פתח לשרוולים. שוב הופכים את הכר על צדו השמאלי ומקפלים אותו כאילו

השימלה בשתי גרסות

אגב, אם בדיוק אתם עומדים לנסוע לירושלים (ששם קר נורא בלילה), קחו איזה חולצה ישנה, שרק השרוולים שלה שווים, וחברו שרוולים, או אפילו צווארון ישן. אם לי זה הצליח תוך פחות משעה — יש תמיד לעם היושב בציון. עובדה.

שהוא כבר שימלה מוכנה. קיבלתם חתיכת כר בגובה של 1.15 מטר, פתוחה משני צדדיה. בכל צד עושים תפר-מחבר מהקצה התחתון ועד לגובה 85 סנטימטר. נשאר לכם פתח לשרוולים. עכשיו עושים קצת מכפלה וקצת שיפוצים של קצה — ויש שימלה מוכנה.

קצת אוכל

מחלכות יוטבתה יצאו לשוק עם מוצר חדש. שמנת בטעם תות, הנקרא יוטי. במישפחה שלנו, כל מוצר שיש בו אחוז שומן גבוה מתקבל בברכה. אנחנו מאמינים שאוכל דליקלוריות הוא עונש לאנשים שפשעו בעבר.

כבר חודשיים שאנחנו אוכלים את היוטי לארוחת-הבוקר ולארוחת-ערב, והיה אפילו חשש שהוא יימאס עלינו. ואו, במיקרה, הגענו למיט עדה הקומה השניה וראינו איזה יופי של מת-כונים הם עושים מהמוצר הזה. בלי בושה הלכתי, שאלתי ורשמתי עבורכם איך מכינים את הדי-כרים שאהבנו.

קוקטייל מלונים — 6 מנות

3 מלונים קטנים, מיץ מלימון גדול, 2 כוסיות ליקר-תפוזים, 6 תותי-שדה או דוברבנים, 2 גביעי יוטי, 6 עלי נענע.

אופר-ההכנה: חוצים את המלונים לשניים ומוציאים את הגרעינים מכל תצי. בעזרת כף מיוחדת, העושה עיגולים (כף פאריסית), מוציאים את בשר המלון ומשאירים רק את הקליפה. מערבבים את כדורי המלון עם מיץ-הלימון, הליקר וגביעי היוטי. מחזירים את הכל לתוך קליפת המלון ומקשטים כל מנה בדוברבן ועלה נענע.

מרק פירות טוטי — 5*4 מנות:

4 גביעי יוטי, 200 גרם פירות (מישמש, אפרסקים, תפוחים, או כל מה שיש) כוסית ליקר קורסא, מיץ-לימון, כף סוכר.

אופן ההכנה: חותכים את הפירות לפרוסות דקות או לקוביות. מפורים עליהן את הסוכר, הליקר ומיץ-הלימון. מערבבים ונותנים לזה לנוח במקרר כשעה. מוסיפים לפירות את היוטי ומגישים קר מאוד.

נ"ב: המתכון הראשון מוגש אצלנו בבית רק לאורחים. המתכון השני מוגש לבני הבית, וממנו נודע לנו שאחרי טיפה של ליקר, הילדים נרדמים יותר מהר. תנסו בחופש הגדול!

בלי מישקל

גם אני תרמתי את חלקי לבלומוס ההרזיה, עליידי קריאת חומר כתוב בנושא זה. ככה נפלה לידי השבוע חוברת שיצאה לאור עליידי המר עצה לייצור ושיווק ירקות, והיו בה הרבה תפי-ריטים דליקלוריות. קראתי ועברתי הלאה, וכי סוף הגעתי לרף ששם הופיעה טבלה מאוד מדעית בעניין היחס בין גובהו של אדם לבין מישקלו הרצוי. אני אגיד לכם, הטבלה הזאת סידרה לי את מצב-הרוח לשבועיים הבאים. לפי-

משקל בק"ג	גובה	
	בס"מ	גברים
52	145	47—57
55	150	49—60
58	155	52—63
62	160	55—67
65	165	57—70
69	170	60—73
	175	63—77
	180	67—82
	185	70—86

חזת. הסתבר, שלכך-אדם בגובה שלי (1.73 מטר) לא צריך להיות מישקל בכלל, או אולי הוא יכול לשקול כמה שהוא רוצה. בבקשה, הסתכלו לכד ותראו שאני לא שייכת לשום טבלת-מישקל, ומהיום והלאה חיי יהיו פטורים מראגה.

רגע של מבוכה, דקה של גאווה

עוד פתיחה אחת מתוך שרשרת הפתיחות החגיגיות בעיר תל-אביב. הפעם זאת הפתיחה החגיגית של קפה וינה בטיילת. שוב אורות נוצצים ושוב סנדרוויצ'ים עם דג מלוח, גבינות טובות, עגבניות ממולאות, סלטים, הרבה יין והי פעם גם שטרודל וינאי. והמומנים, כמוכן, הם המומנים של כל הפתיחות בעיר. שתיים-שלוש דוגמניות-צמרת, ספר-צמרת אחד, זמרי-צמרת וגם זמרת, עורך-דין אחד מטורי-הרכילות, מנהל-חברה או שניים, חברי-כנסת תורן, למטרות קישוט, וכמה עיתונאים. מה שאמרת: פתיחה כמו כל הפתיחות. אולי קצת שונה, כי הביאו לשם במיוחד שני זמרי-אופרה מווינה, שינעימו את הערב לקהל הפותחים והסועדים.

כולם יושבים, אוכלים, ונהנים ומחייכים האחד לשני, מנופפים בידיים אלגנטיות ואומרים "היי", ורק העיתונאים נראים כל הזמן מוראגים. כי בתוך הלב פנימה הם יודעים שלא הזמינו אותם בגלל העיניים היפות שלהם, אלא מפני שמצפים מהם לכתוב מילה או שתיים על האירוע.

אבל, עם היד על הלב, אין מה לכתוב. נכון, היה יפה. היה חגיגי. היה אוכל טעים. אז מה לא היה החודש עוד 15 כאלה בדיוק?

זמרי-האופרה גומרים לשיר וחלק מהאורחים מתחיל לצאת (בטח יש עוד איזה פתיחה באיזה מקום). כמה שולחנות מתפנים, ואז פיתאום קבצן אחד, זקן ומלוכלך, זגור בטיילת — אני מכירה אותו — מתפלח פנימה ומתיישב לו ליד שולחן חגיגי, ועיניו נשואות אל שולחן-האוכל. רגע של מבוכה מצד כמה מהמומנים, ואפילו קול של גיחוך מצד גברת אחת מאור אלגנטית. אבל לפני שמישהו בכלל מבין מה קורה, ניגש אל הקבצן אחד מעובדי המיסעדה. מגיש לו צלחת ומראה לו מאיפה לקחת אוכל. התנועות של הוקן קצת מגושמות, אבל הוא הולך מהר לפני שמישהו יתחרט. תוך רקה הוא חוזר לשולחן כשבידו צלחת עמוסת כל-טוב. האיש העובר במיסעדה (לפי המדים) רואה שהקבצן הוקן-שכח לקחת לעצמו סכום. הוא מביא לו סכום, ואני שומעת אותו אומר "בתיאבון?" בקול כזה אבהי.

תל-אביב 1985, אינפלציה, שביתות, אלימות, חוסר-נימוס, ודקה אחת של גאווה. הלוואי שייילך להם, לקפה הזה, בגלל הבחור הזה, שיש לו נשמה.

פינת הקמצן (מן הקל אל הכבד)

חינם לגמרי

ברשת חנויות רים מחלקים עכשיו לקהל הרחב, חינם אין כסף, חוברת שכולה בנושא השינה. זאת אומרת, אם נגמרו לכם כבר כל הבעיות בזמן שאתם ערים, וכל מה שמטריד אתכם זה מה קורה בזמן השינה — אז יתקפצו לרים, תיקנו או לא תיקנו מיוזם ותקבלו בחינם את חוברת-השינה. מעיין בחוברת נודע לי, למשל, שאם בני זוג ישנים כשהם פונים זה אל זה, זה סימן שהם לא

מאמינים האחד לשני. להיפך, יש להם צרות. לעומת זאת, הווג הישן גב אל גב, הרי שאצלו הכל בסדר בחיים. לא כתוב כלום על אלה שישנים האחד על השניה או להיפך. בין כותבי הרשימות בחוברת-השינה: הר"ר זאבי דביר, מהנדס ביורפואי, הפרופסור הארפר, מהמעבדה לחקר השינה, ד"ר ורניק, מנהל המחלקה לטיפול ויעוץ מיני ועוד ועוד.

30% הנחה

יש גם הנחה של 30% על מסקרה מתוצרת רבלון. להשיג בכל הפרפורמיות.

50% הנחה

מי שמתעקש על דניש פלוס (כמוני) ואין לו כסף לקנות שם (כמוני), זה הזמן בשבילו לרוץ לאחת מתחנותיהם. 50% הנחה על 50 מוצרים, עד סוף המלאי. אני רצתי ובחרתי לי שני דברים מאוד מצחיקים, ואו הסתבר שדווקא השניים האלה לא במכירה. זה קורה. על השניים המצחיקים האלה — שבוע הבא.

אגב, מה תעשו בכל הכסף שחסכתי לכם השבוע?

תודה

הילרה הקטנה שביקשה לאמץ קוקר ספניאל, לפני שבועיים, הודיעה לי שהכל בסדר והכלב החדש (שעדיין אין לו שם) כבר נמצא אצלה

בבית, לשימחת כל בנייה-מישפחה. היא מבקשת מאוד להודות לכל האנשים הטובים שטיילפנו אליה הביתה ובמיוחד לגברת רינה אריאלי, מאגורת אס-אראס להצלת בעלי-חיים, ש נתנה את הכלב השחור והיפה.